6e Jaargang | Zaterdag 8 Augustus 1914 | No. 341

DE KUNST

Een Algemeen Geïllustreerd en Artistiek Weekblad

Tooneel, Muziek, Beeldende Kunsten, Letteren, Bouwkunst, Kunstnijverheid, Tentoonstellingen, Mode, Sport, Enz.

— ABONNEMENT VOOR NEDERLAND —
PER KWARTAAL FRANCO PER POST f 2.–
Bij vooruitbetaling Losse Nummers 25 Cent
Voor het Buitenland wordt de prijs met 60 cent per 3 maanden verhoogd voor porto

Directeur-Hoofdredacteur: N. H. WOLF
Letterk. Redacteur: WENZEL FRANKEMÖLLE
BUREAU VAN REDACTIE EN ADMINISTRATIE
VALERIUSSTRAAT 61 :-: AMSTERDAM

— ADVERTENTIËN 30 CENT PER REGEL —
BIJ KONTRAKT BIZONDERE VOORWAARDEN
Inlichtingen geeft gaarne de Administratie van De Kunst
Proefnummers steeds op aanvrage verkrijgbaar

MEDEWERKERS: CAREL J. A. BEGEER, FRANK VAN BERGEN, BERNARD CANTER, WALTER VAN DIEDENHOVEN, CORN. DOKKUM CORN. DOPPER, HENRY ENGELEN, LEO FAUST, PIET VAN DER HEM, A. T. HEYTING, J. RICHARD HEUCKEROTH, J. J. L. TEN KATE JR. PIET KOOMEN, W. C. VAN MEURS, THEO MOLKENBOER, FREDERIK VAN MONSJOU, P. CORNELIS DE MOOR, J. LOUIS PISUISSE JAN PONSTIJN, J. K. RENSBURG, JAC. RINSE, WILLEM ROVAARDS, J. H. SPEENHOFF, JOHANNA STEKETEE, HERRE DE VOS, PH. ZILCKEN

FRANS BUFFA & ZONEN
KUNSTHANDEL - KALVERSTRAAT - AMSTERDAM
TENTOONSTELLING VAN SCHILDERIJEN
DOOR ISAÄC ISRAËLS

VERMEER'S Luxe-Artikelen
GEËXPOSEERD: BIJOUTERIEËN EN AARDEWERK
KALVERSTRAAT 180 b. d. HEILIGENWEG

Drinkt Fissltaler's
Pilsner-Urquell en Augustiner-Bräu

Oorlog!

De diep-droevige gebeurtenissen van de laatste veertien dagen, waarvan wij, op een afstand, de neutraal toeziende getuigen zijn, hebben niet nagelaten ook op de kunstwereld haar noodlottigen invloed uit te oefenen. En de snerpende aanklacht van onzen voortreffelijken Louis Raemaekers tegen de menschheid van twintig eeuwen van beschavend christendom, gelijk zij dezer dagen in een indrukwekkende teekening van den talentrijken kunstenaar in De Telegraaf was vervat, moet wel tot overpeinzingen hebben geleid en tot de vraag, wàt dan wel die „beschaving" moet hebben teweeggebracht.

Voor pessimisten is het om wanhopig te worden: de beschaafdste volken van de wereld, waar kunst en kultuur tot den hoogsten graad zijn gestegen en waar alles wat vrede en ontwikkeling kon brengen werd beoefend op een wijze die aan het ideale grenst, werpen zich als wilde beesten op elkaar, om te zien wie straks het minst gehavend uit den strijd zal komen; menschen, die zich, bij elke gelegenheid welke zich maar voordeed, elkaars vrienden noemden en elkanders deugden bewonderden, zijn plotseling doodsvijanden geworden en naderen elkaar om te moorden en te verwoesten. En van heel de kultuur en heel de beschaving is dan dàt het resultaat...!!

Men vraagt zich af, of in al die twintig eeuwen van christendom, na al die beschaving en al die veredeling, geen *beter* resultaat te verkrijgen ware geweest. En men wanhoopt aan de stelling dat er *iets* op de wereld is dat *wáárlijk* beschaaft, *wáárlijk* veredelt.

Zou *kunst* veredelend werken, of sport...?

Zéér waarschijnlijk *niet* het laatste.

Er is niets verheffends in een troep mannen die elkaar de beenen stuktrappen om een bal in 't net te krijgen. Er is niets veredelends in een troep paarden waarvan de berijders vooraf hebben afgesproken, wie het hardst zal rennen om het eerst aan de eindpaal te zijn, ten einde straks de op hen gemaakte weddenschappen onderling te verdeelen en er de wedders voor te laten inloopen. Er is niets beschavends in een paar krachtpatsers, waarvan de een den ander zóó lang met zijn vuisten bewerkt, dat hij voor dood op den grond blijft liggen; of in een kudde menschelijke vleeschklompen, die met wringen, slaan, stompen en bijten twee aan twee worstelen om „de eer van de sterkste", ten einde straks die eer in klinkende rijksdaalders om te zetten....

In al deze en dergelijke schouwspelen zit niets verheffends, niets veredelends. Hoogstens kàn, en zeer gewis zàl, het de hartstochten doen opvlammen.

De vraag is ook of er in het algemeen niet te veel notie wordt genomen van al dat sport-gedoe. Of de *sport* niet *ontaard* is tot een sóórt athletiek, die zelfs die van den tijd der Grieken en Romeinen „overtreft". Eeuwen geleden toch werd sport beoefend *in schoon-*

heid en was het een deel der *aesthetische* ontwikkeling van het volk. Tegenwoordig is sport een middel om *geld* te verdienen,... en niet alleen meer voor de *beoefenaars* ervan alléén, maar óók voor *geldbelegging*. De bouw van het Stadion, de exploitatie der Sportterreinen, had en heeft geen enkel ideaal doel. De aandeelhouders hopen procenten te maken, de sportvereenigingen verdienen geld.

Men mag, als deze troebele tijd voorbij is, weleens overwegen, of aan de „sport" niet *te veel* aandacht wordt gewijd. Of de sport, zooals zij thans beoefend wordt, de menschen niet verruwt en overmoedig maakt. Aan *overmoed* wordt de tegenwoordige oorlog toegeschreven, — aan overmoed en gevoelloosheid. En ofschoon het heet, dat het gevoel voor *recht* ook door de beoefening van sport wordt versterkt, geeft wat wij òm ons zien gebeuren van dàt gevoel geen al te hoogen dunk!

Zou dan *kunst* veredelen en beschaven en in staat zijn de wilde hartstochten te breidelen?

Misschien.

In ònzen tijd wordt de kunst *stiefmoederlijk* behandeld.

Dezèlfde menschen die voor sport zoo véél gevoelen, doen niets, of nagenoeg niets, voor kunst.

Waarbij dient opgemerkt dat ook in deze de uitzonderingen den regel bevestigen.

Maar als men uitgaat van de idee, dat sport, niet meer als vroeger, wordt beoefend niet enkel uit *aesthetisch* oogpunt, en zelfs *geheel zònder schoonheid*, — dan ligt het voor de hand dat de schoonheid *als faktor* bij de beoefening van sport het *verbeterend* middel moet wezen.

En schoonheid ligt in *kunst* besloten, daar immers de kunst de *schoonheid* in zich heeft.

En het mag voor hen, die, als de droeve tijd voorbij is, weer voor de opvoeding des volks hebben te zorgen, en het hebben vóór te gaan in edele gevoelens, een spoorslag wezen, om ook aan *kunst* wat méér *ernstige* aandacht te wijden.

Kunst is, over nagenoeg heel de wereld, zoo dikwijls het stiefkind der autoriteiten. Kunst is, voor partikulieren, zoo zelden een zaak van geldbelegging... Maar wie geen hoogere idealen heeft; wie voor beschaving, veredeling, verheffing der menschheid niets over heeft en alléén denkt aan geld, aan roem, aan eer, — die *verdient* te oogsten wat hij gezaaid heeft . . . . .

Dat zijn: de vruchten van den oorlog! W.

Door den Oorlog...

Door den oorlog, en wat daarvan ook ten ònzent het gevolg is, kunnen wij onzen lezers slechts acht bladzijden lektuur aanbieden, in plaats van zestien, zooals gewoonlijk. Wij wilden onze uitgave evenwel niet onderbreken, gelijk andere weekbladen hebben gedaan. Wij hopen dus dat onze abonné's ons zullen willen verontschuldigen. Zoo éénigszins mogelijk — ook de post, met het oog op kopy- en proevenzendingen naar onzen drukker, laat haar invloed gelden! — geven wij weer nummers met het gewone aantal bladzijden.

Door den oorlog zijn allerlei instellingen waar kunst beoefend wordt, of die met kunst in verband staan, genoodzaakt geweest te sluiten. Van het Lamoureux-orkest in het Kurhaus te Scheveningen moesten de meeste leden opkomen om hun dienstplicht te vervullen in het Fransche leger, waardoor de concerten moesten eindigen.

In het Cabaret-Artistique te Scheveningen konden de voorstellingen niet doorgaan, omdat de Duitsche artiesten niet tijdig aanwezig konden zijn en de Fransche moesten dienen.

Het Circus, Seinpost en andere plaatsen van vermaak te Scheveningen moesten om dezelfde reden worden gesloten.

Te Zandvoort en elders konden de aangekondigde liederavonden van Pisuise en Blokzijl niet doorgaan, omdat Max Blokzijl moest opkomen voor de landweer.

Het Concertgebouw-orkest eveneens moet verschillende leden missen. Gerard Hekking, die Franschman is, heeft zich bij het Fransche leger aangemeld en is naar de vuurlinie gezonden bij Nancy. Mevrouw Hekking is eveneens naar Nancy, waar haar familie woont, afgereisd.

Dirk Gootjes, die zich als concertmeester moest melden bij het orkest der Fransche Opera, is naar de grenzen gestuurd: hij vervult zijn plicht jegens het vaderland.

Bellevue is muziekloos: de Duitsche orkestleden vechten tegen de Franschen en de Russen, en de zalen zijn tot landweer-bureau en -slaapzalen ingericht.

De stafmuziek van het Zevende Regiment, die heel wat concerten gaf en musici leverde bij allerlei gelegenheden, is met het regiment mede naar den kant van het Gooi.

De directeur der Pathé-theaters in Nederland, de heer Louis Justet, de danser René Blanc, de bekende pierrot-mimiker Farina, die een halve maand in Scheveningen en één dag in het Panopticum is opgetreden, de Fransche danser Willy (van Maddy en Willy), — zij zijn allen plotseling naar Frankrijk opgeroepen om hun militaire plichten te vervullen....

Hopen wij, dat wij ze weer „sains et saufs" in ons rustige vaderland, dat tot nu toe — en waarschijnlijk wel geheel — voor den oorlog-zelf bewaard bleef, terug zullen zien!

A. Derkzen van Angeren.

Kunstzaal Rembrandt, Rotterdam.

„Twee honden vechten om een been,
„De derde loopt er . . . . "

Maar de beeldspraak is wel wat héél banaal. Toch zit er waarheid in.

Het werk van den Rotterdamschen — eertijds Delftschen — etser was mij reeds lang bekend. Zijn debuut herinner ik mij van een jaar of dertien, veertien geleden, bij gelegenheid van een Delftsch lustrumfeest, toen ik zijn eerste etsen in een Delftschen boekhandel zag. Ze trokken dádelijk de aandacht door het persoonlijke dat zij hadden: ze leken op géén ánder werk van een van onze Hollandsche etsers. Slechts een enkele droge-naald-ets van Jozef Israëls bracht mij de faktuur van Derkzen van Angeren te binnen.

Ik herinner mij ook nog dat Johan de Meester in de Nieuwe Rotterdamsche Courant er zeer waardeerend over schreef, en óók wil ik wel zeggen dat ik van toen af de ontwikkeling van dezen, tot dàn toe onbekenden, etser met aandacht en belangstelling heb gevolgd. Waar ik op tentoonstellingen zijn werk vond geëxposeerd, had ook ik steeds aanleiding om er met waardeering over te schrijven. Doch een eigen, kompleete tentoonstelling, eene die een overzicht gaf van zijn werk, herinner ik mij niet ooit ergens te hebben zien aangekondigd.

Er was sprake van, binnenkort in den Rotterdamschen Kunstkring den kunstenaar gelegenheid te geven zijn oeuvre in zijn geheel te laten zien. Doch de zeer ijverige en verstandige directeur van het zaaltje „Rembrandt", die, zooals ik reeds bij de tentoonstelling-Sirks vermeldde, zich *uitsluitend* op het propageeren van *grafische kunst* zal toeleggen, was den Kunstkring voor (eigenlijk zonder dat hij het wist!), en wist een uitgebreide en interessante verzameling etsen van Derkzen van Angeren bijeen te brengen, vanaf diens eersten tijd tot op vandaag, en laat ze nu in zijn tentoonstellingszaaltje aan de Delftschevaart den liefhebbers zien.

Derkzen van Angeren's etsen in de Kunstzaal Rembrandt te Rotterdam.
Foto Heron.

Belangstellend, natuurlijk, ben ik er heen gegaan. Dienzelfden dag verscheen in het ochtendblad van het Handelsblad eene kritiek van den Rotterdamschen kunstverslaggever, den heer A. v. V(een). De heer Van Veen, terecht zéér waardeerend schrijvend

over het werk van den etser Antoon Derkzen van Angeren, brengt diens etsen in verband met eene teekening, die hij in het atelier van den etser heeft gezien. Die teekening is, volgens den heer Van Veen, een soort van „verzamelwerk", waarin de rivier de Maas met alles wat er op en aan is — schepen, kranen, elevators, pakhuizen — buitengewoon knap is, weergegeven. En kombineerende nu wat hij zag in *deze teekening* èn wat hij zag in de *etsen* van Derkzen van Angeren, schrijft hij: dat we nu *eindelijk* den kunstenaar hebben gevonden die in zijn werk *de psychologie van de rivier de Maas* gegeven heeft. Derkzen van Angeren zou dan, volgens den heer A. v. V., *de eerste* zijn, die dat inderdaad *moeilijke* probleem heeft opgelost.

Ik moet zeggen, dat toen ik dat las, een gevoel van protest in mij opkwam.

Reeds vóór ik ter plaatse was waar het werk van den zéér knappen etser was te zien, waren de namen Van Mastenbroek, Van Voorden en Jan Sirks door mijn hoofd gegaan, en ik was dus bijster verlangend kennis te maken met den artiest, die de drie hier genoemde, en toch óók wel knappe kunstenaars zóó ver achter zich liet, zóó diep in de schaduw stelde, dat aan hen niet meer werd gedacht en dat *hij* alléén als de eenig-zaligmakende te voorschijn trad....

Op de tentoonstelling werd ik eenigszins ontgoocheld, en ik was zelfs lichtelijk verbaasd... En mijn verbazing groeide en nam toe, toen ik ter plaatse las wat mr. J. Baart de la Faille had geschreven.

Mr. Baart de la Faille was door den etser zèlf uitgenoodigd een 6-tal etsen van „de Maas voor Rotterdam" bij het publiek in te leiden. Deze zes etsen zijn in één band vereenigd, en de heer B. de la F. schreef er een karakterstukje bij. Hij zegt:

„Het is wellicht niet overbodig er hier nog eens op te wijzen, dat niet Rotterdam *aan de* Maas Van Angeren het meest heeft geboeid, doch *de Maas* bij Rotterdam, waarmede ik wil zeggen, dat de kunstenaar vóór alles en haast uitsluitend heeft willen geven: de rivier.

„Want niet het jachtig-woelige, het roezemoezige en roerige van het Rotterdamsch havenbedrijf, niet het sissend, dreunend, hamerend lawaai van hijschkranen, stoomfluiten en lossende schepen, noch het rusteloos werken der koopstad Rotterdam wilde hij blootleggen, niet een verheerlijking geven van de zwoegende stad van den arbeid, noch de rook- en smook-bezwangerde atmosfeer, het beweeg van silo's en elevators en de Maas, waarover als schichtige waterkevers sleep-, stoom- en motorbootjes dooreen schieten, veraanschouwelijken. Slechts de wisselende pracht der rivier, waarlangs Rotterdam rijst, weer te geven, was zijn streven. Dit meende ik te moeten vooropstellen. J. H. van Mastenbroek is de schilder der nijvere, slovende handelsstad, van het scheepvaartbedrijf op de Maas, Derkzen van Angeren is de etser van een groote rivier. Hij kiest bij voorkeur een plekje, van waar uit hij alles op hetzelfde niveau, en gaarne op een afstand, zoodat de voorgrond door de watervlakte alléén wordt ingenomen, laat gebeuren. Niet tusschen de lossende en ladende schepen zoekt hij zijn motieven voor deze etsen-serie."

Dit is dus lijnrecht tegenovergesteld van wat de heer Van Veen zegt. Want immers *iedereen* zal moeten toegeven, dat *de psychologie* van de rivier, en speciaal van de rivier de Maas, *niet* zit in *het uiterlijke* van die rivier, maar in *het gebeuren*, in *het karakter*. En het *karakter* van de Maas is, zooals de heer Baart de la Faille schrijft: „het jachtig-woelige, het roezemoezige en roerige van het Rotterdamsch havenbedrijf, — het sissend, dreunend, hamerend lawaai van hijschkranen, ... enz. enz."

Dit heeft Derkzen van Angeren nóóit gegegeven. Dit is nóóit diens bedoeling geweest, zooals mr. B. de la F., die het weten kan, getuigt. En als er óóit sprake zal zijn van een kunstenaar die *bij uitnemendheid* **de psychologie van de Maas** heeft gegeven, dan is het alleen Van Mastenbroek van wien dit gezegd kan worden. Alle andere komen hèm *nabij!*

Van Mastenbroek, Van Voorden en Jan Sirks, *die* geven het *karakter*, de psychologie van de màchtige *Rotterdamsche* rivier, omdat zij *in* de rivier *de psychologie van Rotterdam* teekenden. Derkzen van Angeren geeft *de Maas* bij Rotterdam *als rivier*, zooals hij ook de Merwede bij Dordrecht, de Waal bij Nijmegen, de Rijn bij Arnhem *als rivier* zou geven.

Dit neemt evenwel niet weg, — en ik heb reeds in den aanvang duidelijk doen uitkomen dat dit ook mijne bedoeling is, — dat Derkzen van Angeren een knap etser en een zeer gevoelig en degelijk kunstenaar is. Slechts heb ik hem één verwijt te doen: dat hij te véél zoekt naar mooie kijkjes.

In den aanvang van zijn etsers-loopbaan deed hij dat lang niet zoo sterk als tegenwoordig. Zijn Delftsche etsen lijken mij véél meer „om de kunst" gedaan te zijn dan die van den allerlaatsten tijd. Heeft Derkzen van Angeren misschien te veel succes? Is hij in de mode? Laat hij zich leiden door den smaak van het publiek?

Dit laatste is niet dadelijk aan te nemen, dewijl heel zijn oeuvre van groote voornaamheid spreekt en wijl een kunstenaar, die zich door zijn „afnemers" laat beïnvloeden, al heel spoedig banaal en onbeteekenend

wordt. Maar waarom Derkzen van Angeren zijn aardige riviergezichtjes wèl onder het publiek brengt, maar zijn prachtige, grootsch opgezette en schitterendmooie interieurs niet, is mij niet duidelijk. Voor het eerst zag ik hier, in de kunstzaal Rembrandt, een paar heerlijk-mooie etsen naar hoekjes van 's kunstenaars etskamer, met een pittige verdeeling van zwart en wit en een bovenmatig geslaagde weergave van atmosfeerverschil in het interieur en het door het venster geziene landschap (cat. no. 11). Ook de stemming in de etskamer met de groote etspers en den stoel (cat. no. 10) is prachtvol.

Naast deze behoort onmiddellijk genoemd: de ets „Stoel met bijbel" (cat. no. 3). Hoewel de voorwerpen zijn van een felle realiteit, staat er in de kamer, en heerscht er om de dingen heen, zoo 'n romantische atmosfeer, dat men onwillekeurig begint te droomen, te fantazeeren, van 't gezellig-eenvoudige interieur waarin de voorwerpen staan .... Ook in deze ets is het doorkijkje door het raam op den tuin even frisch en licht als zonnig.

Zooals aangegeven, geeft de etser Derkzen van Angeren de rivier de Maas dus *als rivier*.

Hij geeft ze *in haar verschillende stemmingen*, maar hij geeft ze *niet* zooals ze *leeft*.

Derkzen van Angeren geeft de Maas bij zonlicht en bij wolken, bij wilden golfstroom en bij kalme vlakheid. De schepen die er op liggen zijn voor hem stoffeering. Hij ziet de breedte, de wijdte, de grootheid van de Maas *als rivier*, en beeldt dit uit door *de verhoudingen*: de enorme transatlantische reuzen als notedoppen op den grootschen stroom ... Alles wat op en aan de rivier is, is hem bijzaak, — de rivier *zelve* is hoofdzaak voor hem.

Meerpalen (cat. no. 1), barken (no. 2), stoombooten (no. 33) behandelt hij als stillevens: daarvóór, daarachter, daaromheen is *de rivier*. En waar hij *de voorwerpen* — de meerpalen, de barken en de stoombooten — niet *als stillevens* behandelt, daar zijn zij voor hem, gelijk gezegd: *stoffeering*.

Ik zou zoo van deze, hier tentoongestelde, uitgebreide verzameling (de catalogus vermeldt 65 werken) verschillende kunnen noemen tot nog nadere karakteriseering, maarin dezen algemeenen stelregel ligt Derkzen van Angeren's opvatting van de rivier de Maas.

De *psychologie* van de specifiek *Rotterdamsche* rivier geeft hij, mijns inziens, *in geen geval*. Het is een breede stroom, zooals èlke àndere breede stroom kan wezen: de Theems bij voorbeeld zou hij niet ànders zien! En *dit* is de zwakke kant in Derkzen van Angeren's werk, — een zijde waarin Jan Sirks hem beslist de baas is.

Zeker, Sirks kan *technisch* van Van Angeren nog zéér veel leeren. Technisch is hij absoluut zijn mindere. Wat Van Angeren b.v. met één enkel lijntje soms gedaan kan krijgen, is verbazingwekkend, ongeloofelijk soms. Dáár kan Sirks nog niet bij! Maar Sirks geeft voor *mijn* gevoel méér de psychologie van de Maas dan Van Angeren. En hun meester in deze — ik herhaal het — is de schilder en teekenaar J. H. van Mastenbroek.

Daarom is het onbillijk, te zeggen dat met Derkzen van Angeren de éérste kunstenaar verrezen is die *de psychologie van de Maas* geeft. Het is onbillijk, de lof van den een te verkondigen ten koste van den ander. En daarom kon ik niet over Van Angeren schrijven zonder Van Mastenbroek te verdedigen ... — tegen een *zijdelingschen* aanval, dien hij, zoomin als Sirks en Van Voorden, *niet* verdient.

N. H. Wolf.

Jaap van der Poll.

Een verdienstelijk jong tooneelspeler met talent, lid van het gezelschap der N. V. Tooneelvereeniging, vóórdien aan „Het Tooneel" verbonden, — de heer Jaap van der Poll te Amsterdam, — heeft in den prijskamp voor tooneelletterkunde, uitgeschreven door de stad Antwerpen, den tweeden prijs behaald, groot 300 francs, voor zijn tooneelspel in drie bedrijven: „Ziende blind".

Met den eersten prijs, groot 500 francs, werd bekroond: „Teleurgestelden", tooneelspel in drie bedrijven van Kees Valkenstein.

De jury bestond uit de heeren: Rafaël Verhulst, Louis Krinkels, Nestor de Tière, René de Clercq, A. van der Horst, Maurits Sabbe en L. Scheltjens.

Gedichten bij Schilderijen

door

AUGUST HEYTING.

(Vervolg van blz. 693.)

Narrezang.

Bij den Nar van Frans Hals.

Mijn edele dames en heren, uw gunst
Beware mijn leven en mijne kunst.
Ik zal u daarvoor mijn kunst en mijn leven
Als dessert bij uw maal weer ten beste geven.
Zij zijn u 'n pistache, dat 's niet met al,
Een enkele ruk, dan krijgt ge 'n knal.
Hahaha! Hihihi! Hohoho!

Zong ik behoorlik uw aller lof,
Dan had ik voorwaar geen geringe stof:
Het eerste glas, dat u werd geschonken,
Dat hadt ge bij 't eind wellicht half reeds gedronken,
En voegde ik er nog wat leugens bij,
Dan zettet ge wis uw glas al op zij.
Hahaha! Hihihi! Hohoho!

Gij, bevallige dames, ik ben uw slaaf,
Al vroegt gij mij 'n zonde, nog hield ik mij braaf,
Want wilde ik al uwe deugden vermelden,
Dan bloosde voor 't geen mijne lippen vertelden
Een iedere heer uit voegzaamheid
Bij zulk een voortreflike deugdzaamheid.
Hahaha! Hihihi! Hohoho!

Gij wakkre heren, ik ben uw knecht,
Al 't geen gij krom maakt, buig ik weer recht.
Indien zij uw levensgeschiedenis lazen,
Zo zouden zich al deze dames verbazen.
Een ieder van haar, indien zij het kan,
Neemt gaarne uit liefde een tweeden man,
Hahaha! Hihihi! Hohoho!

Waarom aan der dwazen, nietswaardigen gild
Onze gouden spreuken en lof verspild?
Veel liever zing ik, mijn dames en heren,
U allen te zaam ter onsterfliken eren.
Gij zijt toch geen mak, geen onnozel vee,
Maar neemt van mijn wijsheid een zak vol meê!
Hahaha! Hihihi! Hohoho!

Ik ben door uw aanblik zo-zeer verheugd,
Dat mijn hart een dansje maakt van de vreugd,
En mijn lachen ha! ha! zelfs de luchten doet wijken,
Dat Petrus uit zijnen hemel komt kijken.
Maar ziet hij hetgeen mij met recht zo bekoort,
Dan draait hij zijn sleutel weer op de poort.
Hahaha! Hihihi! Hohoho!

Nu, edele gasten, gij leve nog lang,
Vergunt, dat ik eindig met mijn gezang.
Wilt met mij terdege slechts eenmaal nog schateren
En de vrolikheid door deze zaal doen klateren.
Doch heeft mijn lied iemands argwaan gewekt,
Een slechtaard dan, die het tot zich trekt.
Hahaha! Hihihi! Hohoho!

Weelde des Zomers.

Bij een lito. Aan Chris Lebeau.

Heden ben ik Gulliver,
Door het dwergenvolk gevangen,
Door de bloemekens die hangen,
Door die stijgen ster bij ster.

Door de pluimkens her en der,
Door de fijne halme-stangen:
Heden ben ik Gulliver,
Door het dwergenvolk gevangen.

Ach, de vlakten gaan zo ver,
Zo oneindig mijn verlangen,
En de blaadren, rijk van zangen,
Maken hart en hoofd mij wer.
Heden ben ik Gulliver.

De Heidereuzen.

Aan E. Gerdes Jr.

Nog staat gij pal en ankervast geworteld
In 't paarse veld van de einderwijde hei,
Gij eenzaam drietal, trotse dorpelwachters
Van 't stille woud, daar achter u gestrekt
In veilge rust gelijk in eeuwge sluimer;
Maar gij, ontembre, zwarte reuzen, worstelt
Nimmer vermoeid met oproers wilden storm,
Die machtig varend door uw kronen dondert,
En slaat uw takken krachtig in den wind,
Dat 't spokig bruist, alsof een schip al hijgend
Zijn romp schuift door het rammend golvenleger
Op grootsen tocht door d'ijzgen oceaan.
Gij staat en steunt elkander in het stijgen,
Jaar in, jaar uit, en groeit al strijdend op
In enen sombren, grammen majesteit.
Aanschouw, hoe gij, die 't meest den winden uitstaat,
U slechts met moeit' den ouden vijand weert,
En uw geknikte lange ärmen zenkt,
Droefgeestig treurend of ge u voelt omvat
Van d'ijzren greep der woeste woede, en zó
Houdt gij gelaten, doch met taai geduld

En onverwinbren wille stand en schut
Met uwen armoe-dracht die beide ändren,
Die breed en hecht hun inn're droom ontvouwen,
Gij trouwe wachter van dat koningspaar.
Want u gelijk ik bij een koninginne,
Gij middelreus met uwe slanke stam
En ranke kroon, zo schoon en edel pralend,
Die lieflikheid aan grootsheid samenpaart,
En uwe sier beschermd weet voor gevaren,
Terwijl ge uw hoofd zacht leent naar uwen buurman,
Gelijk een vrouw die mild zich overgeeft.
Gij, norse tietan, in uw krijgerkleed,
Van top tot teen getakt en stoer gewapend,
Die hoog omhoog een lok'gen pluim laat waaien
En donker dreigt, als zoudt met zwaren tred
Gij spoedig over de angstge heide dreunen,
Om ter veroovring uit te trekken, gij
Gelijkt den barsen, veel gevreesden held,
Wiens jeugd reeds van zijn koningschap gewaagde,
Die, tans elks schrik, zijn grimmig wezen toont.
Daar staat gij dan, gij drie, gij wijkt geen duim,
En scheurt noch breekt niet voor het wreedst geweld,
Maar laat gerust den vijand op u vallen.
Over uw hoofd, laag, jagen bange wolken,
In drommen vluchtend voor zijn driftig razen,
Lijk lood geverfd in opgestriemde kolken.
Maar gij staat pal en blikt de vlakten over
Tot waar ter vage kim de post ge ontwaart,
De verre post der wereld, ach, zo ver,
Het stedeken met zijne spitse kerk,
Met huizekens zo klein als kiezelsteenen,
En molenwieken fijn als pluizekens.
Maar gij blijft staan en voelt u fier gelukkig
In uwe ëenzaamheid, als vorsten van
De lucht en heide en tot u naadrend bos.

Kastanjen.

Aan E. Gerdes.

In de kastanjelaan
Heb ik een zang verstaan
Van nieuw en vol geluk
Na winter-lange druk.
Beneden blinkend gras
Met rijk en zoet gewas,
Daarboven trots een praal
Van krachtig, blank gestraal
Op takken, zwaar geblaârd,
Waardoor een windjen vaart;
En al wat geurt en glanst
Zacht op het zuchtjen danst,
Een lieflik licht geruis,
Een heimlik droomgesuis.
En bij dit heerlik lied
Ontbreken vliegers niet
Van allerhande soort,
Veel zwervers in dit oord,
Die zwijgend of met klank
Uitzwirrelen in dank
Met bont gezwier, getier,
Mijn lusthof tot een sier.
Ik proef het sterk aroom
Dat stroomt van boom aan boom
Uit torens van gebloemt,
Waar elke stam op roemt;
De zon beschijnt hen schoon
En stelt die pracht ten toon
En legt in warmen gloed
Hun brede-blaren-vloed.
Ik ben verrukt, bevrijd
Door den herboren tijd,
En wandel blij beschroomd
Onder 't bekleed geboomt.
Ik drink na 't winterwee
Dees jonge lente-meê.

(Wordt voortgezet.)

KUNSTZAAL „REMBRANDT" - J. H. DONNAI
:: DELFTSCHEVAART 18, ROTTERDAM ::
15 JULI TOT 15 SEPTEMBER
TENTOONSTELLING ETSEN
VAN A. DERKZEN V. ANGEREN
GEOPEND VAN 10 TOT 5 UUR — TOEGANG VRIJ

Kunst en Fotografie ATELIER WILLIAM
PRINSENGRACHT 1067, HOEK UTRECHTSCHE STRAAT.

N. V. KUNSTHANDEL
ESHER SURREY HELMSTRAAT 2 SCHEVENINGEN
TENTOONSTELLING VAN WERKEN VAN
H. P. GROEN
VAN 15 JULI TOT 15 AUGUSTUS
Dagelijks geopend van 10-5 uur, des Zondags gesloten

N. V. KUNSTHANDEL
DE PROTECTOR ZUIDBLAAK 70a ROTTERDAM
Dir. G. HILHORST Azn.
VAN 16 JUNI TOT 15 AUGUSTUS
TENTOONSTELLING VAN WERKEN DOOR
VERSCHILLENDE MEESTERS.
De tentoonstelling is (uitgez. des Zondags) dag. geopend v. 10 tot 5 u.

Variété.

Door plaatsgebrek kunnen wij deze week van cabaret en variété maar weinig zeggen: ook hier is de abnorme tijd van invloed. Wij gaven evenwel reeds de vorige week een overzicht en zullen dus thans moeten volstaan met de mededeeling dat er zeer veel afwisseling is. Intusschen: den variété-directies zij hulde gebracht voor de manier waarop zij de zaken loopende houden!

Bloemendans, uitgevoerd door de vijf Roms-Girls in het Panopticum-Cabaret.

F. EBERHARDT JR.
DAMESKLEEDERMAKER - BONTWERKER
WILLEMSPARKWEG 87, GALERIJ 39
TELEFOON 318 ZUID

The American Flowershop.
Levering van Artistiek Bloemwerk, Planten, Losse Bloemen, enz. enz.
E. M. DIESBERGEN.
Corn. Schuytstraat 27. Telefoon Zuid 1966.

LOUIS BOUWMEESTER THEATER
DIRECTEUR: LOUIS BOUWMEESTER JR.
Wagenstraat 79 DEN HAAG Telefoon H 5719

Fransch Blijspel Repertoire
Enorm Lach-succes!
Iederen avond ten 8¼ uur:
LOU-LOU.
Meer dan 200 opvoeringen te Parijs.
Lou-Lou: Mevr. Louis Bouwmeester—Sandbergen; Madme des Echauquettes: Marie v. Westerhoven; des Echauquettes: Hr. George Verenet; Bru: Louis Bouwmeester Jr.; Dupont: Chr. de la Mar; enz. enz. enz.
Het Louis Bouwmeester-Theater werd gedurende de voorstellingen van het Haagsch Blijspel-Ensemble (8 maanden) door 95000 betalende personen bezocht.
Prijzen der plaatsen (alles inbegrepen) f 2.37, 2.10, 1.32, 0.79, 0.53.
Plaatsbespreking vanaf Maandag 27 Juli.
DINSDAG EN VRIJDAG NIET ROOKEN.

TELEFOON 8400 CASINO Directie SOESMAN
VAN 1 TOT 15 AUGUSTUS
FEESTELIJK HEROPENINGS-PROGRAMMA.
Optreden van:
NAP DE LA MAR
ORMAIS-DUET, Opera-Parodisten, te optreden alhier.
GUILY ET JEANY, Equilibristen, te optreden alhier.
THE COLOMBIA THREE,
the famous Comedy Singers, te optreden alhier.
ALF TACK,
de man die op z'n hoofd loopt, te optreden alhier.
LES GEORGIGUST, de beroemde Fransche Duettisten.
La Danseuse Mysterieuse: te optrepen alhier.
LA PAQUITA, een droom van licht en schoonheid.
No. 66.
Komische Operette in een ácte van J. OFFENBACH.
Door het Rotterdamsch Operette-Ensemble, Dir. NAP DE LA MAR.
De Feestproloog wordt uitgesproken door NAP DE LA MAR. Plaatsen kunnen twee dagen vooruit besproken worden. Bureau geopend van 10—3 uur.
Zondag van 2—4 uur MATINÉE.
Optreden van alle Artisten.